

สาวเกอิชายุคใหม่ เข้าวงการผ่านเว็บ-อีเมล

นำเสนอเมื่อ : 22 พ.ค. 2552

สาวเกอิชายุคใหม่ เข้าวงการผ่านเว็บ-อีเมล



ถ้าโลกเปลี่ยน แล้วชีวิตของสตรีที่ถ่ายทอดมาตั้งแต่ยุคโบรา်โบราณไม่เปลี่ยน จะเกิดอะไรขึ้น

สำนักข่าวรอยเตอร์นำเสนอเรื่องราวชีวิตของสาวโคโมโกะ เกอิชามีกัด เพื่อให้คำตอบนี้

เมื่อ 8 ปีก่อน โคโมโกะเป็นเพียงเด็กสาววัยรุ่นญี่ปุ่นที่อาศัยอยู่ในกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน

วันๆ ซักยานเล่นไปทั่วเมือง ไม่ก็ไปเล่นบิลเลียดกับเพื่อนๆ ในช่วงสุดสัปดาห์

แต่ตอนนี้ ชีวิตในวัย 23 ปีเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง

โคโมโกะ สาวร่างเล็กสูงเพียง 150 เซนติเมตรกลายเป็นเกอิชา หญิงผู้ให้ความบันเทิงชั้นสูงแก่ลูกค้าชายที่นครเกียวโต เมืองหลวงเก่าของประเทศญี่ปุ่น

อาชีพที่ค่อยๆ หายไปจากสังคมญี่ปุ่น หลังจากสร้างความภูมิใจให้กับเหล่าผู้หญิงที่ทำงานนี้มานานกว่าศตวรรษ ไม่ว่า การเดินรำพื้นเมืองด้วยท่วงท่าสง่างาม รวมถึงทักษะเล่นดนตรี และสนทนาควายาวะเจียบคม นารีก็

สิ่งที่เปลี่ยนไปในอาชีพนี้คือ หนทางเข้าสู่การฝึกเป็นอาชีพ ผ่านมาทางโลกการสื่อสารไอเทค

เรื่องราวของโคโมโกะ ชื่อที่หมายถึง "ลูกพี่คนน้อย" ปรากฏในหนังสือเรื่อง "A Geisha's Journey" (การเดินทางของเกอิชานคนหนึ่ง) เขียนและถ่ายภาพโดย นาโอยุกิ โอจิโนะ กำหนดวางแผงในเดือนพฤษภาคมนี้

หญิงสาวเริ่มต้นหาเรื่องราวของการเป็นเกอิชาทางอินเทอร์เน็ต และพบเว็บไซต์ www.e-koito.com เป็นของสำนักเกอิชาชื่อ โอเกียะ จัดทำโดยสาวเกอิชาชื่อโคอิโตะ

"ดิฉันอยากรู้จักเกี่ยวกับบ้านเกิดเมืองนอนมากขึ้น จึงเลือกช่องทางนี้" โคโมโกะให้สัมภาษณ์ขณะแต่งชุดกิโมโน แต่งหน้าขาว ติดกับปากสีแดงสด

"อยากจะรู้จักประวัติศาสตร์ ขนบธรรมเนียมของญี่ปุ่นให้เป็นส่วนหนึ่งในชีวิต ไม่ใช่แค่ใส่ชุดกิโมโน แต่อยากจะมีชีวิตทุกๆ วันแบบที่คนญี่ปุ่นเป็นในอดีต"

วันหนึ่ง โคโมโกะเขียนอีเมลไปถึงโคอิโตะ ตามที่บอกไว้ในเว็บไซต์

"ดิฉันตื่นเต้นมากที่ได้เขียนอีเมลถึงโคอิโตะซึ่งโดยตรง บอกกับเธอไปถึงความฝันของดิฉันที่อยากจะได้เป็นโคโมโกะ หญิงมีกัดเป็นเกอิชา แต่ไม่รู้จะเริ่มต้นอย่างไร"

จากนั้นทั้งสองฝ่ายติดต่อกันเป็นระยะในช่วง 3 ปี จนกระทั่งโคโมโกะเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จึงตัดสินใจมาญี่ปุ่น แม้ว่าพ่อแม่จะไม่เห็นด้วยเลย เพราะอยากให้ลูกสาวเรียนมหาวิทยาลัยและได้แต่งงาน

โคโมโกะ ในวัย 15 ปี มุ่งหน้ามายังนครเกียวโตทันที ซึ่งคุณแม่ นะสึ เล่าว่า ตอนนั้นไม่คิดว่าลูกสาวจะเอาจริง

"แม่เธอจะดูม่งมุ่น แต่ในโลกของเกอิชาแล้ว คุณต้องทำให้ตัวเองหายไปจากโลกภายนอก"

ในสัปดาห์แรก โคโมโกะเข้าไปอยู่ยังย่านมียางาวะ-โซ เป็นย่านเล็กๆ ที่มีถนนแคบๆ ก่อด้วยหิน บ้านแถบนั้นก่อสร้างด้วยไม้

บทเรียนแรกคือเรียนต้อนรับผู้คนที่อยู่สูงสภาพ สง่างาม ไม่ว่าจะเป็นการโค้งคำนับ ใส่กิโมโน และพูดสำเนียงแบบคนเกียวโต

"ปีแรกของการเรียน ทุกๆ วันที่ผ่านไป ดูเหมือนว่า ดิฉันจะถูกคว่ำตลอดเวลา เรียกได้ว่าหน้าที่ของดิฉันคือถูกคว่ำ"

โคโมโกะเล่าว่า ทุกๆ เย็นที่มีการรวมกลุ่มกัน ห้ามทำผิดอะไรทั้งนั้น และเรื่องอย่างนี้ไม่ใช่ว่าจะมาเรียนกันได้ทันที แต่ต้องเรียนมาจากทุกช่วงจังหวะของชีวิตประจำวัน เพื่อที่ว่าจะไม่ทำอะไรให้อายอายต่อหน้าแขก

บทเรียนแรกๆ ได้แก่ เดินรำ ร้องเพลง ซงซา เล่นดนตรี ตามด้วยการล้างสรรค์ ซึ่งเป็นงานจริงๆ ของเกอิชาที่ต้องทำตั้งแต่ช่วง 6 โมงเย็นถึงเที่ยงคืน

เพียงวันเดียวในทุกๆ 2-3 เดือน โคโมโกะถึงจะมีโอกาสใช้ชีวิตแบบวัยรุ่นปกติทั่วไป ที่ได้ออกไปดูหนัง

"ดิฉันได้การอบรมตอนแรกๆ ว่า ดิฉันจะสวมหัตถ์รอยไม้ได้ จนกว่าจะรักษารอยยิ้มไว้ได้ เท่านั้นและความสวยจะปรากฏออกมา แต่จะทำได้...ต้องฝึก"

เมื่อถามถึงอนาคต โคโมโกะดูจะวิตกเหมือนกัน เพราะอาชีพนี้ไม่มีเงินปันอายุ ไม่อนุญาตให้แต่งงาน แม้ว่าที่ผ่านมา จะมีลูกค้าชายเลี้ยงไว้เป็นภรรยาบ่อย หรือบางคนเป็นแม่กระทั่งแม่เลี้ยงเดียว

โคโมโกะบอกว่า อนาคตอยากมีลูก ดังนั้น อาจจะเป็นเกอิชาสัก 2 ปีพอ ตอนนี้ไม่มีแฟน เพราะยุ่งมาก และลูกค้าที่มาก็รุ่นพ่อทั้งนั้น

เกอิชาเคยเป็นอาชีพเฟื่องฟู ที่มีสาวๆ เป็นกันถึง 80,000 คนในปี 2471 แต่ทุกวันนี้เหลือเพียง 1,000 คน เพราะผลจากเศรษฐกิจ

ในช่วง 30 กว่าปีที่ผ่านมามีเหล่าผู้บริหารบริษัทต่างๆ และนักการเมืองที่เคยเป็นลูกค้าประจำของเกอิชา หนีหายไปหาความบันเทิงราคาถูกกว่าอย่าง คาราโอเกะ หรือเที่ยวบาร์ เพราะการกินอาหารค่ำกับเกอิชาทุกวันนี้ ไปได้ถึง 25,000 บาทต่อคน

คนในแวดวงเกอิชา รวมถึงโคโมโกะ เห็นว่า หนทางที่จะทำให้เกอิชาอยู่รอดได้ อินเทอร์เน็ตคือช่องทางที่ดีทางหนึ่ง

ในสมัยโบราณ คนรู้จักเกอิชาผ่านการแนะนำกัน แต่ตอนนี้ผู้คนอาศัยข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต อย่างย่านมียางาวะ-โซ เสนอตัวเองออกไปทางเน็ต ค่อนข้างยืดหยุ่นมากกว่าย่านอื่น เพราะอยากให้ผู้คนมาสนุกด้วยกัน และนี่ก็เป็นผลดีกับกับย่านนี้" เคียวโกะ โอฮาระ ผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูลเกอิชา กล่าว

โคอิโตะ ผู้ฝึกสอนให้กับโคโมโกะ กล่าวว่า "ในเมื่อเวลาเปลี่ยนไป หากคุณยังเสนออะไรเดิมๆ มันไม่เป็นผลดี บริการที่คุณให้ต้องสอดคล้องกับยุคสมัย เราจำเป็นต้องปรับไปตามความต้องการของโลก หากเราไม่เป็นที่ต้องการก็ สิ่งที่เราทำก็ตายไปด้วยเสีย" หายไป"

ข้อมูลจาก :